

Απόκομμα ΒΗΜΑΤΟΣ

Χρονολογία 15 ΦΕΒ. 1962

«Τρία ζώα των Άνδρων» Ένα από τὰ ἐκτιθέμενα εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Τεχνολογικὸν Ἰνστιτούτον ἔργα τῆς κ. Φρόσως Εὐθυμιάδη-Μενεγάκη

ΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

Ἡ πρόσφατη ἐργασία τῆς Φρ. Εὐθυμιάδη

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΟΣ

Χθὲς τὸ βράδυ ἐγκαينيόσθη ἡ τετάρτη τῆς σειρᾶς τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου, μὲ ἔργα τῆς γλυπτρίας κ. Φρόσως Εὐθυμιάδη-Μενεγάκη. Μετὰ τὰ ἐγκαίνια ὁμιλήσε παρουσία πυκνοτάτου ἀκροατηρίου διὰ τὸ ἔργον τῆς καλλιτέχνιδος ὁ κ. Γιάννης Παπαϊωάννου, μὲ παράλληλον προβολὴν φωτεινῶν εἰκόνων γλυπτῶν τῆς.

Ὁ κ. Παπαϊωάννου, ἀφοῦ ἀνεφέρθη εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν προσωπικότητα τῆς Μενεγάκη, τονίσας μεταξύ ἄλλων ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἀποτελεῖ τὴν ἔκφρασιν καθαρότητος μορφῆς καὶ περιγράμματος, ἐπεχίρησε μίαν σύντομον σύγκρισιν μεταξύ τῆς γλυπτικῆς καὶ τῆς ζωγραφικῆς, ἀντιπαράθετον τὰ ἐπιτεύγματα ἐκάστης ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν τομέα τῆς καθαρῆς τέχνης. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Παπαϊωάννου ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν τεχνολογίαν τῆς Μενεγάκη, παρατηρήσας ὅτι οἱ ὄγκοι τῶν ἔργων τῆς εἶναι γεμῆτοι καὶ πάντοτε ἐστημένοι μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν καὶ ὅτι ἡ κίνησις εἰς τὰ ἔργα τῆς, ἐὰν δὲν εἶναι διαία, ὅπωςδήποτε ἔχει μίαν προσωπικὴν χάριν καὶ κομψότητα, ἡ ὁποία διαφαίνεται κυρίως εἰς τὰς χορευτρίδας τῆς ἀπὸ χαλκόν, ὡς ἀνάλαφρα καὶ περιστροφικὴ κίνησις χορευτικῆ, διαγραφομένη μὲ ξεχωριστὴν ἀμαλότητα, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐκδηλὴν τὴν καλλιγραφίαν τῶν σχημάτων, πού σὲ μεταφέρουν ἀπὸ τὰς δύο διαστάσεις εἰς τὸν τριδιάστατον χῶρον, γεγονός τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ τὴν σημαντικωτέραν ἐπίτευξιν τῆς Μενεγάκη. Εἰς ὀρισμένα ἔργα τῆς μάλιστα, ἡ αἰσθησις αὐτῆ τῶν τριῶν διαστάσεων ὑποβάλλει εἰς ἐκπληκτικὸν βαθμὸν τὸν θεατὴν. Ἀκολούθως, ὁ κ. Παπαϊωάννου παρετήρησεν ὅτι ἕνα ἄλλο σημαντικὸν στοιχεῖον τῆς τέχνης τῆς Μενεγάκη εἶναι ἐπὶ νεῦρον καὶ ἡ ἐντασις πού χαρακτηρίζουν τὰ ἔργα τῆς, ἀποτελοῦντα τρόπον τινὰ τὰς βάσεις τῆς δομῆς βλοκλήρου τοῦ ἔργου τῆς. Ὁ βαθμὸς αὐτῆς τῆς ἐντάσεως, συνέχισεν ὁ κ. Παπαϊωάννου, ἀποτελεῖ ἕνα «ἰσχυρὸν

ὄπλον εἰς τὰ χεῖρα τῆς Μενεγάκη», ἡ ὁποία ἐπιπλέον διαθέτει καὶ τὸ ξεχωριστὸν χάρισμα νὰ ἐγναρίζῃ νὰ βλέπῃ, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἀξιοποιεῖ ἡ καλλιτέχνης ἐπιτυχῶς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀνακαλύπτῃ τὴν τέχνην καὶ τὴν ποίησιν γύρω τῆς εἰς τὴν φύσιν, πού τὸσον ἀγαπᾷ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους ἐκδηλώσεις. Περαιῶν, ὁ κ. Παπαϊωάννου ἐτόνισε τὸ γεγονός ὅτι ἡ Μενεγάκη ἀναζητεῖ συνεχῶς, παρατηρεῖ, δέχεται ἰδέες καὶ ἐπιδράσεις, τὰς ὁποίας ἀφομοιώνει καὶ μεταλλάθει, διὰ νὰ τὰς χρησιμοποίησῃ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα εἰς τὰς μεγάλας τῆς γλυπτικᾶς συνθέσεις.

Ἡ Φρόσω Εὐθυμιάδη-Μενεγάκη ἐσπούδασεν εἰς τὴν Βιέννην καὶ εἰς τὸ Παρίσι κεραμικὴν καὶ γλυπτικὴν. Ἔως τὸ 1955 εἰργάσθη ἀποκλειστικῶς εἰς τερρακότα. Ἀπὸ τοῦ 1955 ἤρχισεν νὰ ἐργάζεται εἰς τὰ σφυρήλατα μέταλλα, σίδηρον, ὀρείχαλκον καὶ χαλκόν. Ἐχει ταξιδίψει εἰς πολλὰς χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς, καθὼς καὶ εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν. Ἔργα τῆς ἐκτιθένται συλλογικὰ εἰς διάφορα μουσεῖα τοῦ ἔξωτερικοῦ, εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲ, ἐκτὸς τῶν ἰδιωτῶν, οἱ ὁποῖοι κατέχουν ὀρισμένα ἔργα τῆς, εἰς τὴν Τραπεζῶν τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ἐμπορικὴν Τραπεζῶν Θεσσαλονίκης καὶ ἄλλου. Ἐχει λάβει μέρος μέχρι στιγμῆς εἰς πλείους διεθνεῖς ἐκθέσεις τοῦ ἔξωτερικοῦ, βραβεύθεισα εἰς πολλὰς ἐξ αὐτῶν.

Ἡ Εὐθυμιάδη, ἐκτὸς ἀπὸ τὰς σπουδὰς τῆς εἰς τὸ ἔξωτερικόν, ἔχει μελετήσει εἰς τὰ μουσεῖα καὶ εἰς τὴν ὑπαίθρου τὴν μεγάλην ἑλληνικὴν Τέχνην, ἀπὸ τῶν κυκλαδικῶν εἰδωλίων μέχρι τῶν κούρων καὶ ἀπὸ τῆς μινωικῆς τέχνης μέχρι τῆς βυζαντινῆς λαϊκῆς τέχνης. Εἰς τὸ ἔργον τῆς ξεχωρίζουν δύο κύριες καὶ ἐντατικὲς οὐσίες, πού ἀφοροῦν ἢ μία τὴν πορεία τοῦ ἔργου τῆς καὶ ἢ ἄλλῃ τὸ περιεχόμενον του.